

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/8/2016
Identifikačné číslo spisu:	9514100053
Dátum vydania rozhodnutia:	09.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9514100053.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. mája 2017 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského PhD. v trestnej veci proti obžalovanému N. R. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-2T/14/2014 z 22. marca 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec s a v r a c i a Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu z n o v u p r e j e d n a l a r o z h o d o l.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom I. stupňa

Špecializovaný trestný súd v Pezinku rozsudkom sp. zn. PK-2T/14/2014 z 22. marca 2016 uznal obžalovaného N. R. za vinného z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 30. augusta 2013 v čase okolo 14.45 hod. v obci K. za križovatkou na hlavnej ceste v smere na obec P. v rámci výkonu služobnej činnosti príslušníka Policajného zboru pri zisťovaní priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, zastavil osobné motorové vozidlo značky Mercedes Sprinter, evidenčné číslo X., medzinárodná poznávacia značka „H“, ktoré v tom čase viedol vodič Z. P., nar. XX. K. XXXX, občan Maďarskej republiky, od ktorého si vypýtal doklady potrebné k vedeniu motorového vozidla ako aj doklady potrebné k prevádzke motorového vozidla a následne mu oznámil, že v súvislosti s vedením motorového vozidla sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke tým, že

nerespektoval dopravnú značku STOP, teda neuposlúchol pokyn vyplývajúci z dopravnej značky, čím mal porušiť všeobecné povinnosti účastníka cestnej premávky, ktoré sú stanovené v § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. g) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, za ktoré by mu bolo možné uložiť blokovú pokutu vo výške 150 € a po tom, čo vodič popieral spáchanie uvedeného priestupku a nebol ochotný zaplatiť blokovú pokutu vo výške 150 €, obvinený N. R. nepostupoval v súlade s ustanovením uvedeným v § 71 ods. 1 Zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, teda nezadržal vodičovi vodičský preukaz, vodičovi povedal, aby mu dal 50 € a vodičský preukaz mu nechá a bude môcť ísť, na čo vodič vybral bankovku v nominálnej hodnote 50 €, túto odovzdal obvinenému v domnení, že platí blokovú pokutu za priestupok, obvinený ju prevzal, ale za zaplatenú pokutu v rozpore s ustanovením čl. 8a ods. 3 Nariadenia Prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore, nevydal vodičovi Z. P. diely „B“ pokutových blokov ako potvrdenie o zaplatení pokuty, vodičovi vrátil doklady a z miesta riešenia odišiel, ponechaním bankovky sa obvinený neoprávnene obohatil o 50 €, čím postupoval v rozpore s ustanovením čl. 8, čl. 8a a čl. 9 Nariadenia Prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore a súčasne postupoval v rozpore s ustanovením § 85 ods. 4 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, účinného do 31. októbra 2013.

Za to mu bol podľa 329 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h) Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu obžalovaný N. R., ktorý namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku pre chýbajúce hodnotenie dôkazov v ňom, poukázal na nevieryhodnosť výpovede poškodeného Z. P., ktorý nemal hovoriť pravdu, keď tvrdil, že sa pri prerokúvaní priestupku pri jeho aute rozprávali po maďarsky, že išli za auto, kde poškodený mal dať obžalovanému 50 €, čo je v rozpore s výpoveďou H. D. (druhého člena policajnej hliadky), ktorý ich stále sledoval a on o odídení z priestoru vodiča nehovoril. Ďalej obžalovaný uviedol, že výpoveď poškodeného je pochybná i preto, že tvrdil o sebe, že bol policajt, ale potreboval tri telefonáty z tromi ženami, aby zistil, kde má podať trestné oznámenie a napokon ak 50 €, ktoré mal dať ako úplatok obžalovanému vzal z tržby svojho zamestnávateľa, mali by mu následne chýbať a to malo byť dokazované, či také niečo zamestnávateľ zistil alebo nie.

Poukázal tiež na to, že 50 €, ktoré mal dostať od poškodeného u neho neboli u neho po skončení služby nájdené, hoci ich nemal kde minúť. Sám sa dobrovoľne podrobil prehliadke a vyzval vyšetrovateľa, aby prehliadol jeho kanceláriu i osobné motorové vozidlo.

V naznačených smeroch navrhol doplniť dokazovanie a napokon navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a následne, aby ho dovolací súd oslobodil spod obžaloby alebo aby vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

II.

Konanie pred odvolacím súdom

Na základe odvolania obžalovaného N. R. najvyšší súd ako súd odvolací podľa 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním spisu zistil, že bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu, najmä tým, že napadnutý rozsudok vôbec neobsahoval hodnotenie vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.

por., podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Navyše, ako poukázal aj obžalovaný v odvolaní, podľa § 168 ods. 1, veta prvá a druhá Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spracovával pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spracovával, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného musí vyplývať zo skutkových zistení súdu, ktoré musí súd primerane aj odôvodniť. Sila argumentácie odôvodnenia odsudzujúceho rozsudku spočíva v dôslednom vysvetlení, prečo súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, prečo tieto tvrdenia považoval za nepresvedčivé a nevierohodné a ktoré dôkazy ich vyvracajú alebo spochybňujú. Povinnosťou súdu je aj náležité vysvetlenie, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov, prednesených či už obžalovaným, jeho obhajcom, prokurátorom, prípadne inou stranou v súdnom konaní.

V odôvodnení napadnutého rozsudku nie je ani jediné slovo, či úvaha súdu o tom, prečo neuveril tvrdeniam obžalovaného a prečo ich považoval za nepravdivé, resp. nevierohodné.

Takto súd nielenže porušil § 168 ods. 1 Tr. por., ale zároveň porušil aj právo obžalovaného na obhajobu, uvedené v § 2 ods. 9 Tr. por., pretože mu zmrazil možnosť reagovať na úvahy súdu a tak predniesť v odvolaní argumenty priamo naviazané na vykonané a súdom, konkrétnym spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku, vyhodnotené dôkazy.

Odôvodnenie rozsudku, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného neobsahuje a teda aj preto je napadnutý rozsudok v rozpore s § 168 ods. 1 Tr. por.

Napriek tomu, že ide na prvý pohľad o jednoznačný prípad korupcie, nemožno zabúdať na základné zásady trestného konania a práva obžalovaného, ktoré by v konečnom dôsledku mohli viesť k reparácii celého procesu, ak by sa odvolací súd pokúsil ich prehliadnúť a vlastnou činnosťou nahradiť nedostatky v konaní prvostupňového súdu.

III.

Konanie na súde I. stupňa po vrátení veci

Úlohou Špecializovaného trestného súdu bude v konaní po vrátení vyhotoviť taký rozsudok, ktorý bude obsahovať aj odôvodnenie v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por., tak, aby obžalovaný N. R. mohol plne uplatniť všetky odvolacie dôvody a tým neobmedzenom rozsahu i svoje právo na obhajobu, ktoré mu nepochybne napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu bolo obmedzené.

Z uvedených dôvodov sa potom najvyšší súd, ako súd odvolací nezaoberal napadnutým rozhodnutím z pohľadu ďalších odvolacích dôvodov obžalovaného, pretože sa to, so zreteľom na vytknuté pochybenie, javilo odvolaciemu súdu ako predčasné a nadbytočné.

Tieto dôvody viedli Najvyšší súd Slovenskej republiky k rozhodnutiu, ktoré je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.